

Prima instanță: Jud. Botanica
Jud. M.Țurcan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N.Cernat, A.Pahopol, L.Bulgac

Î N C H E I E R E

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinînd admisibilitatea recursului declarat de Serghei Savcenco și Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată (în proces de insolabilitate) împotriva Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată și Serghei Savcenco privind încasarea datoriei, penalității, dobînzii de întîrziere, cheltuielilor de judecată

cererea reconvențională depusă de Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată către Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată (în proces de insolabilitate) privind nulitatea facturii și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 prin care s-a respins apelul declarat de Serghei Savcenco și Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Botanica din 05 noiembrie 2015

C O N S T A T Ă :

La 10 iulie 2014, Societatea cu Răspunderea Limitată „Agat-D” (în proces de insolabilitate) s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către SRL „Soverang” și Savcenco Serghei privind încasarea datoriei, penalității, dobînzii de întîrziere, cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractului nr. 2287 din 27 martie 2013 de vânzare - cumpărare, Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată a livrat Societății Comerciale „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată materiale de construcție și utilaj, care conform p. 3.2 urma să achite costul acesteia în termen de 30 zile din data primirii (Acord adițional din 27 martie 2013, anexa nr. 2).

A relevat că, în scopul asigurării executării, fidejutorul Savcenco Serghei, care este și administratorul Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată, în temeiul p.1.1, 3.4 a) al contractului de fidejusiune nr. 2287 din 27 martie 2013, s-a obligat să poarte răspundere personală de achitarea datoriei, amenzilor, penalităților și altor plăți pentru neexecutarea de către Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată a obligațiilor față de Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată

A invocat că, contrar prevederilor contractuale, Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată nu s-a achitat deplin pentru bunurile recepționate în baza facturilor fiscale, drept urmare fiind expediate reclamațiile nr. 103 din 05 martie 2014, nr. 167 din 23 mai 2014 și nr. 204 din 02 iulie 2014.

Solicită Societatea cu Răspunderea Limitată „AGAT-D” (în proces de insolabilitate) încasarea în mod solidar de la Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată și Savcenco Serghei datoria de bază în sumă de 220 320,08 lei. În temeiul p. 6.3 al contractului, a solicitat și încasarea sumei de 198 288,07 lei cu titlu de penalitate pentru perioada 08 ianuarie 2014 - 07 iulie 2014, după formula: $220\ 320,08 \text{ lei} \times 0,5\ \% = 1\ 101,6004 \times 180 \text{ zile}$. În temeiul art. 619 Cod Civil, încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 04 ianuarie 2014 - 09 iulie 2014 de 186 zile în sumă de 14034,08 lei, după calculul: $9 + 3,5 = 12,5\% \times 220\ 320,08 \text{ lei} / 365 \times 186 \text{ zile}$.

În procesul examinării cauzei, reprezentantul reclamantului Badia Iu. a micșorat cuantumul pretențiilor, reducând suma datoriei de bază pînă la 88 725,23 lei, celelalte pretenții au rămas neschimbate (a se vedea procesul-verbal al ședinței, f.d. 126).

Reclamantul a menționat că își întemeiază cerințele pe norma legală evidențiată în Codul Civil.

La 09 februarie 2015, Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat cerere reconvențională către Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată (în proces de insolabilitate) privind nulitatea parțială a facturii nr. BV6378818 din 11 decembrie 2013.

În motivarea cererii reconvenționale a invocat, că cererea înaintată de SRL „AGAT-D” este bazată în cea mai mare parte pe facturile fiscale nr. BV6378818 din 11 decembrie 2013, potrivit căreia Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu

Răspundere Limitată a transmis către Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată mărfuri în mărime totală de 311 973,08 lei.

A indicat că, în conținutul facturii figurează mărfuri care nu au fost recepționate de Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată ca : sistem de semnalizare de pază - 11 528,12 lei; panou pentru reclamă Agat-D-20303,22 lei; Cabinet - 29 864,41 lei; Cabinet - 11 493,65 lei; Cabinet - 2 081,32 lei; Cabinet - 4 399,86 lei.

Susține că, de fapt, Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată nu poate dispune de bunurile respective, transmise în baza acestei facturii, or, acestea sunt indispensabile de spațiul închiriat de către Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată (din spațiul de pe str. Sarmisegetusa 12).

Explică că, nu a avut loc transmiterea de fapt a bunurilor menționate în această factură, ele aflându-se și la acest moment pe adresa mun. Chișinău, str. Sarmisegetusa 12, acces în interiorul căruia Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată nu are.

A relevat că, nu are posibilitate să le administreze, nu poate dispune de ele, nu a avut intenția de a dispune de aceste bunuri.

La 10 iunie 2015 Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată a concretizat, motivele de fapt și de drept a acțiunii reconvenționale. (f.d. 80), invocând suplimentar că, obiectul contractului de vânzare - cumpărare din 27 martie 2013 este vânzarea materialelor de construcție și/sau a obiectelor de uz casnic, denumite în continuare „marfa”. În textul contractului, însă nu este clar ce materiale de construcție și/sau obiecte de uz casnic se încadrează în lista „marfa”.

A indicat că, la anexa nr. 1 a contractului este anexată lista tuturor mărfurilor, asupra cărora cumpărătorul are careva reduceri, fiind menționată marfa care se vinde cu o anumită reducere.

A subliniat că, comparând factura fiscală nr. BV6378818 din 11 decembrie 2013 și anexa nr.1, este evident că sistemul de semnalizare de pază, panoul pentru reclamă Agat-D, precum și dubioasele cabinete, nu reprezintă materiale de construcție sau de uz casnic.

Explică că, factura fiscală nr. BV6378818 din 11 decembrie 2013 nu face trimitere la contractul de vânzare - cumpărare din 27 martie 2013.

Consideră că, factura fiscală nr. BV6378818 din 11 decembrie 2013 și contractul de vânzare - cumpărare din 27 martie 2013 sunt două acte distincte între ele, nu au tangență și efecte reciproce, or, bunurile conținute în factura fiscale urmau a fi transmise cu întocmirea unui act de predare-primire, care n-a fost întocmit și nici acte de proveniență a acestor bunuri nu a fost prezentată de către Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată.

Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată a menționat că nu mai închiriază spațiul de pe str. Sarmisegetusa 12, iar bunurile litigioase se află în continuare la acea adresă, întrucât sunt indispensabile de localul dat. Astfel, transmiterea în fapt a bunurilor indicate în această factură nu a fost efectuată.

Totodată a indicat că, nu a avut intenția de a dispune de aceste bunuri, iar la moment nici nu are posibilitatea de a le administra. Consideră factura dată că este lovită de nulitate în baza art. 221 alin. (1) Cod Civil - actul juridic fictiv.

Mai consideră, că speței este aplicabil și art. 227 CC - eroarea considerabilă, adică falsa reprezentare a calităților substanțiale ale obiectului actului juridic civil.

Prin urmare, Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat anularea facturii nr. BV6378818 din 11 decembrie 2013, emisă de Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată în partea bunurilor menționate mai sus în sumă de 79 670,58 lei; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica din 05 noiembrie 2015, a fost admisă parțial acțiunea Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată (în proces de insolabilitate) împotriva Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată și Serghei Savcenco, privind încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere, cheltuielilor de judecată și respinsă acțiunea reconvențională a Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată către Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată, privind nulitatea în parte a facturii și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat în mod solidar de la Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată, în beneficiul Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate în sumă de 88 725,23 lei cu titlu de datorie, suma de 20 000 lei cu titlu de clauză penală, suma de 5 651,68 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 3 431,30 lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 117 808,21 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Serghei Savcenco și Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată. S-a menținut hotărârea Judecătoria Botanica din 05 noiembrie 2015 (f.d. 185-191).

La 15 februarie 2017 Serghei Savcenco și Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 08 noiembrie 2016.

În motivarea cererii de recurs a invocat că decizia instanței de apel urmează a fi casată integral cu dispunerea emiterii unei hotărâri noi prin prisma prevederilor art. 445 alin. 1) lit. b) CPC, or instanța de apel a interpretat eronat legea (lit. c) alin.2) art. 432 CPC) și a apreciat în mod arbitrar probele (alin.4) art. 432 CPC).

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 08 noiembrie 2016 și a fost expediată părților la 24 noiembrie 2016 (f.d. 192), însă careva probe ce ar demonstra recepționarea acesteia de recurent la materialele cauzei lipsesc.

Ca urmare, recursul declarat la 15 februarie 2017, este depus în termen.

Intimatul Societatea Comercială „Agat-D” Societate cu Răspundere Limitatănu și-a valorificat dreptul de a depune referință la cererea de recurs înaintată de Serghei Savcenco și Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Serghei Savcenco și Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în cererea de apel cât și în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența căroră se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Serghei Savcenco și Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de Serghei Savcenco și Societatea Comercială „Soverang” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu